

можна створювати індивідуалізовані програми навчання, які враховують індивідуальні потреби та інтереси кожного ліцеїста. Цифрові технології стають важливим інструментом для покращення мистецької освіти, розширюючи можливості навчання та сприяючи розвитку творчості та критичного мислення здобувачів освіти.

Література:

1. Модельна навчальна програма «Мистецтво. 5–6 класи» (інтегрований курс) для закладів загальної середньої освіти (автори: Масол Л. М., Просіна О. В.). «Рекомендовано Міністерством освіти і науки України» (Наказ Міністерства освіти і науки України від 12.07.2021 № 795). URL : <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/Navchalni.prohramy/2021/14.07/Model.navch.prohr.5-9.klas.NUSH-roetap.z.2022/Mist.osv.gal/Mystetstvo.5-6-kl.Masol.Prosina.14.07.pdf>. – Назва з екрана.
2. Canva. URL: <https://www.canva.com/your-apps/AAF19yeuTeE/cartoonify>
3. Jamboard – Google. URL : <https://jamboard.google.com/>
4. Google Arts & Culture. URL : <https://artsandculture.google.com/>
5. Blob Opera. URL : <https://artsandculture.google.com/experiment/blob-opera/AAHWrq360NcGbw>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-405-7-81>

ЧИ ПОТРІБНО ОРАТОРСЬКЕ МИСТЕЦТВО В ЦИФРОВУ ЕПОХУ?

Меср В. В.

*здобувач першого (бакалаврського) рівня
за спеціальністю 081 – Право
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

XXI століття характеризується швидкопоширюваною цифровізацією. Протягом останніх років цифровізація змінює наш світ, наше життя та робочі процеси. Цей процес дослідниками умовно названо «оцифровуванням буття» [1]. Всі ми невідворотно стали частиною цієї цифрової трансформації як професійній, так і особистій сфері.

В епоху, яка характеризується швидким технологічним прогресом і цифровою трансформацією, роль публічних виступів зазнала значної еволюції. Традиційні уявлення про те, як виступати перед живою аудиторією, розширилися й охопили віртуальні платформи, соціальні медіа та інструменти цифрового спілкування. Публічні виступи традиційно асоціювалися з фізичними зборами, конференціями та подіями. Однак цифрова ера демократизувала комунікацію, зробивши її доступнішою та поширенішою. Такі платформи, як Zoom, Microsoft Teams і Google Meet, сприяли віртуальним зустрічам і презентаціям, долаючи географічні бар'єри. Платформи соціальних медіа, такі як Twitter, LinkedIn і YouTube, надали людям канали для висловлення ідей і взаємодії з різноманітною аудиторією по всьому світу. Отже, здатність ефективно формулювати думки в цифровому просторі, все також як і раніше, залишається важливою як у професійному, так і буденному середовищі.

Проте, не зважаючи на технологічний прогрес і затребуваність публічних виступів, ця сфера також зазнає певних трансформацій. Сьогодні цифрові комунікації пропонують безпрецедентне охоплення аудиторій та водночас, вони створюють унікальні виклики для ораторів. Насамперед, ці виклики пов'язані з відсутністю безпосередньої взаємодії оратора і аудиторії, неможливістю зорового контакту та ускладненим зворотнім зв'язком, що значно може послаблювати ораторський вплив на аудиторію. З іншого боку, з'явилися інтерактивні опитування, які стали альтернативою зворотного зв'язку та ефективною стратегією для посилення залучення та утримання уваги у віртуальному середовищі.

Завдяки технічним можливостям значно полегшилась візуалізація матеріалу. Велика різноманітність онлайн-додатків для створення презентацій дозволяють оратору унаочнювати свій виступ і, таким чином, мати можливість краще доносити до аудиторії презентований матеріал.

В епоху цифрових технологій, як і в інші історичні періоди, публічні виступи, безумовно, залишаються такими ж актуальними та необхідними. Проте, слід усвідомлювати, що відбулись трансформації, які неодмінно слід враховувати ораторам у своїй діяльності. Адаптуючись до цифрових платформ, доповідачі повинні сприймати інновації, долати виклики та використовувати технології для посилення свого впливу. Незалежно від того, звертається оратор до живої аудиторії чи спілкується з віртуальною в Інтернеті, здатність бути переконливим і впливати словом залишається неодмінною умовою успіху оратора.

Технології продовжують розвиватися, а отже, так само розвиватиметься і практика публічних виступів, формуючи оновлений спосіб спілкування та впливу. Ораторам в епоху цифрового середовища потрібно і надалі вдосконалювати стиль подачі виступу, виробити нові ораторські інструменти та технології, щоб відповідати вимогам часу.

Література:

1. Петрушкевич К. Комунікація як проблема та проблема комунікації у сучасному світі. Редакційна колегія, Національний університет «Острозька академія», 2014. URL: http://conf-ampr.diit.edu.ua/AMPR_14/paper/download/4001/674

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-405-7-82>

ВПЛИВ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА РОЗВИТОК КОНФЛІКТОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА

Мухіна Л. М.

*кандидат психологічних наук,
доцент кафедри психології, філософії
та соціально-гуманітарних дисциплін*

*Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова
м. Миколаїв, Україна*

Успішність нововведень в освітній процес залежить від професійної компетентності педагогічного колективу, важливими складовими якої є конфліктологічна компетентність та професійна мобільність педагога [4].

Питанню формування компетентного майбутнього фахівця присвячена Концепція «Нова українська школа». Важливою її складовою визначено саме сучасне освітнє середовище, яке забезпечить необхідні умови, засоби і технології для навчання учнів, освітян, батьків не лише в приміщенні навчального закладу [3].

Як вид соціального середовища освітнє середовище розглядається як сукупність умов, при яких розгортається освітній процес і з якими вступають у взаємодію суб'єкти цього процесу.

Процес розвитку особистості учителя та його компетентностей в умовах освітнього середовища є досить довготривалим та поетапним.

Відповідно до моделі залученого навчання Р. Арнольда, який досліджував питання оптимізації процесу навчання дорослих людей, процес навчання у будь-якій галузі знань і сфері діяльності передбачає п'ять етапів:

- 1) актуалізацію наявного досвіду й знань учасників;
- 2) аналіз досвіду, визначення стійких моделей поведінки, окреслення проблем та завдань;
- 3) опанування нових знань, вивчення теоретичної бази;